

BISERICA – CASA DOMNULUI ȘI A NOASTRĂ A TUTUROR

de Ionel Cadar

Voi însă, sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie a Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată (1 Petru 2;9).

Ce este Biserica? Spre deosebire de alte locuri, de alte organizații omenești, cum ar fi: școli, grădinițe, cluburi, societăți comerciale, ferme agricole, fabrici, sindicate, partide politice, etc, pe care oamenii le înființează și tot ei le desființează, Biserica este locul de reală întâlnire duhovnicească și de viațuire tainică împreună cu Hristos întemeietorul și Capul văzut al Bisericii, Isus Hristos este permanent prezent în Ea până la sfârșitul veacului (Matei 28;20). Hristos îi mântuiește pe cei ce se unesc cu el, asimilându-i în omenitatea Lui înviată. Aceasta extindere a lui Hristos în cei ce vin la El este Biserica, organismul în care se încorporează sau în care sunt încorporați cei cuprinși în lucrarea de mântuire personală a lor de către Hristos, care îi primește și îi ridică treptat la starea omenității Sale de după înviere, prin harul revărsat asupra lor de Duhul Sfânt în Sfintele Taine.

Astfel, Biserica este extensiunea comunitară a lui Hristos sau organismul viu a celor adunați în Hristos, ei constituind trupul tainic al Lui, iar Hristos este capul pururea viu și activ al acestui trup, niciodată despărțit de trup. Biserica este terenul sau mediul de lucrare a harului divin care coboară cu putere din Hristos, prin Duhul Sfânt, sălășluit în omenitatea îndumnezeită a lui Hristos și se comunică membrilor ei, credincioșii, a căror viață spirituală constă din împărtășirea cu Hristos.

Cuvântul Biserică nu se referă la clădire, care este mai mult sau mai puțin asemănătoare marilor temple din antichitate. Biserica este formată din pietre vii; și voi ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jerfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 2;5).

Folosind cuvintele organism sau organizație Dumnezeiască referitor la Biserica lui Isus Hristos caut să explic faptul că Dumnezeu este întemeietorul, Cel ce o stăpânește, Cel ce o ocrotește, Cel ce îi întreține viața. Ea este o orânduire asemănătoare celor cerești, aici jos pe pământ. Dar în înțeles mai deplin, mai intim și mai real, Biserica, repet, este un organism viu, „căci după cum într-un trup avem mai multe mădulare și mădularele n-au toate aceiași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (Romani 12;4-5).

Iubite cititor cercetează-te cu atenție dacă faci parte dintre cei ce formează Biserica lui Isus Hristos. Poate te numești creștin, poate studiezi Biblia, poate mergi ca și mine la un loc de rugăciune, poate pașii tăi se îndreaptă pe drumul luminos al mântuirii. Dacă da, te îndemn continuă și vei găsi hrana Cerească necesară sufletului tău în căutarea fericirii divine.

Ființa și lucrările bisericii. Biserica este și instituție dar nu numai în sensul obișnuit de asezământ juridic de reglementare a raporturilor exterioare dintre membrii ei sau a acestora cu cei dinafara ei, reglementare dependentă de opinii și interese omenești, subiective și schimbătoare, deoarece ea își are normele de viață de la Dumnezeu. Ea este și rămâne aceeași instituție vie, mereu neschimbată, avându-l temei instituțional pe însuși Hristos - Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14;6).

Biserica are un aspect văzut și altul nevăzut. Fiind comunitate a credincioșilor și instituție pentru ei, în scopul buneii organizări a vieții lor, cu ierarhie păstrătoare și propovăduitoare a învățăturii lui Hristos și administratoare a Sfintelor Taine, Biserica este văzută.

Aspectul nevăzut al Bisericii constă în însăși Capul ei, Hristos precum și harul mântuitor a lui Dumnezeu, ca și unirea duhovnicească a mădularelor, a credincioșilor cu Capul Bisericii, unire nevăzută cum e și cea a sufletului cu trupul.

De ființa Bisericii, ține și independența față de greșeală, adică neputința de a greși, întemeiată pe calitatea ei de trup tainic al Domnului, care niciodată nu e despărțit de Capul său Isus Hristos. Biserica este singurul mediu hotărât de Dumnezeu, prin care credincioșii își pot câștiga în mod obișnuit mântuirea. În Biserică se află ”Duhul adevărului care învață „tot adevărul”(Ioan 16;13), prin Hristos și Duhul Sfânt ea fiind “Biserica Dumnezeului Celui viu, stâlp și temelie a adevărului”(1Tim.3;15).

Între Biserica de pe pământ și cea din cer există o legătură, comuniunea are continuitate fiindcă îndumnezeirea credincioșilor începută aici pe pământ se continuă în viața veșnică, alături de Dumnezeu. Pe pământ Biserica se afla în stadiul de strădanie spre ași ridica mădularele sale, pe credincioși pe cele mai de sus trepte ale vieții duhovnicești, stadiu de luptă cu toate ispitele și păcatele întâlnite în cale; de aici, numirea de Biserică luptătoare, dată Bisericii de pe pământ. În cer puterea de luptă din stadiul vieții pământești face

loc vieții dumnezeiești fără ispită, traită în har, și de aici numirea de triumfătoare, dată Bisericii din viața cealaltă. Dar nu sunt două Biserici, ci numai două stadii, două stări ale aceleiași Biserici, căci și pe pământ oamenii trăiesc tot în Dumnezeu.

Misiunea principală a Bisericii este de a glorifica, de a înălța și de a face cunoscut omenirii pe Dumnezeu cel adevărat, pe Isus Hristos ca Mântuitor.

În interiorul Bisericii, Dumnezeu se glorifică prin rugăciuni și cântări de slavă și de mulțumire (Ps.50;23) și prin celelalte lucrări lăsate a se oficia în Biserică; (botezuri, căsătorii, parastase, ungere cu untdelemn, rugăciuni pentru bolnavi etc.)

În exterior, Biserica are marea misiune de a duce vestea mântuirii până la marginile pământului (Fapte 1;8; Marcu 16;15-16).

Biserica lui Isus Hristos este forța care împiedică descompunerea morală în societate și este elementul de răspândire a luminii cerești printre fiii oamenilor.

Care va fi destinul final al Bisericii ne-o spune Biblia. Biserica va fi reunită și va domni cu Isus Hristos, bucurându-se de autoritate pe tot pământul (1 Corinteni 6;2).

Biserica va fi o mărturie eternă despre înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu (Efeseni 3;10-21) iar Hristos va fi glorificat prin Biserică în vecii vecilor. „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4;8).

După ce am definit noțiunea de Biserică cu ajutorul Bibliei am văzut cum s-a întemeiat ea, care sunt lucrările ei și care este destinul final al Bisericii. Să vedem acum în ce măsură și cum noi românii din America ne implicăm în viața spirituală. Visul a mii și mii de români de a trăi pe aceste binecuvântate meleaguri a fost împlinit.

Astăzi, mai mult ca oricând și mai mult ca oriunde și noi românii din Statul Georgia ne bucurăm de drepturi depline de a ne ruga și de a ne închina în legea noastră strămoșească. Pentru aceasta am considerat normal și am dorit să avem un loc de rugăciune anume cu aspect văzut și nevăzut într-un cuvânt o Biserică, unde să ne rugăm și să mulțumim lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra noastră. Purtând în suflet Sfânta Tradiție Ortodoxă, am strămutat-o împreună cu noi, dorind ca rădăcinile ei să fie bine ancorate, bine înfipite în aceste locuri, să ne fie pavăza cât vom fi trăitori pe aceste meleaguri și să rămână moștenire neștirbită urmașilor noștri.

Din această dorință înflăcărată, a luat ființă cu mai bine de 10 ani în urmă, un grup de inițiativă al Comunității Ortodoxe Romane, care și-a unit eforturile și a cumpărat o proprietate în Lilburn, GA., pe care a donat-o comunității nou formate, punând-o sub patronajul “Sf.Împărați Constantin și Elena”. De asemenea pentru a respecta legile Ierarhice ale Bisericii Ortodoxe, sfântul lăcaș a fost afiliat Episcopiei Ortodoxe Romano – Americane de la Vatra, sub omoforul IPS Arhiepiscop Nathaniel, iar mai tarziu și a IPS Episcop Vicar Irineu.

În semn de profundă recunoștință față de acest grup de oameni minunați, dedicați idealului comunitar, permiteți-mi să-i numesc și totodată să-mi exprim convingerea că vor fi veșnic pomeniți în rugăciunile acestei Biserici: fam.Iosif Negrau, fam.Sava Sandu, d-l Ion Petre, d-na Georgeta Chiritoiu și fam. Dimitrovici Nae.

Nu în ultimul rând vom aminti aici și pe cucerniciile lor Preoții, care de-a lungul acestei perioade au trudit alături de enoriași pentru realizarea acestui proiect de a avea o Biserică, la fel de frumoasă, atât arhitectural cât și spiritual, ca aceea pe care am lăsat-o în cătunul, satul sau orașul de unde am venit fiecare: Pr.Catalin Mot, Pr.Teodor Regos, Pr.Gheorghe Libotean, Pr.Mihaiu Resiga. Toți aceștia, din binecuvântate motive sunt astăzi slujitori ai lui Dumnezeu în alte parohii, aici rămânând spre definitivarea proiectului noii Biserici, tânărul și destoinicul Preot Paroh Alin Ștefan Macarie.

Se pare că și aici pe pământ american, proverbul „Omul sfințește locul” are valabilitate. Și să mă explic de ce. Comunitatea Ortodoxă Română de pe lângă Biserica Sf.Constantin și Elena din Lilburn, GA este formată dintr-o populație venită din toate colțurile geografice ale României, ținuturi ce au obiceiuri și tradiții diferite unele față de altele, referitor la ținerea unor sărbători: Crăciun, Paște, Bobotează, Rusalii, Sânziene etc. Meritul Preotului Alin Șt. Macarie este acela că respectă Sfânta Scriptură în ținerea Liturgiilor cu aceste ocazii.

De-a lungul celor zece ani, proprietatea Bisericii, a suferit modificări impuse de continua creștere a numărului de membri. Astfel de la cei câțiva zeci de membri fondatori, s-a ajuns astăzi la un număr de aproape două sute de membri cotizanți și numărul lor este în continuă creștere. Din cauza acestui fapt s-a impus imperios construirea unei noi Biserici mai încăpătoare și implicit, lărgirea proprietății prin adăugarea unui lot mai mare de pământ, necesar noii construcții. Astfel de la o casă parohială, aproape trei acrii de pământ și o capela de rugăciune, Biserica are astăzi un lot de aproape 18 acrii și un edificiu al noii Biserici ce va putea cuprinde sub acoperisul său peste 400 de credincioși.

Capela de rugăciune care astăzi este neîncăpătoare, a fost construită dintr-un garaj al casei parohiale prin anii 1992-93. La această lucrare și-au adus contribuția în mod deosebit: Victor Holom, Ghița Aron, Mircea Boian, Paul Adolf, Iosif Negrau și Nicolae Borzea. Acești inimoși români, creștini ortodocși s-au cunoscut între ei cu ocazia manifestărilor de aici, prilejuate de Revoluția din 1989 din România. S-au cunoscut, s-au împrietenit și au hotărât să facă ceva pentru comunitatea română din Atlanta. Hărnicia lor, osteneala lor s-a materializat în prezenta capelă, într-un loc de rugăciune, într-un spațiu pur românesc unde se țin și astăzi înălțătoare slujbe religioase duminicale și în sărbători.

Aici la noi, pe prisma bisericii, pe frumoasa terasă amenajată se desfășoară activități culturale care din totdeauna au fost leagănul culturii românești, cultură pe care noi încercăm să o menținem vie și nealterată și aici la mii de km distanță de țară. Facem aici referire la Festivalul de tradiții românești care a ajuns în acest an la a VII ediție. Festivalul este sugestiv intitulat „Mugur de Fluier”. Pe terasa amintită mai sus se dau mese obștești, mese de parastas, și alte activități cultural-religioase la care își dau concursul majoritatea membrilor Bisericii.

În cadrul Comunității românilor de la Biserica Sf. Constantin și Elena activează cu bune rezultate artiști de seamă cum ar fi:

- Mircea și Livia Boian care au activat la Cenaclul “Flacara” alături de Ștefan Hruscă, Victor Socaciu, Vasile Șeicaru și de alții.

-Daniela Fărcaș – interpreta de muzică populară românească, venită de la Ansamblul Șiragul din Târgu-Mureș. De asemeni în urma cu 2-3 ani aici a luat ființă Ansamblul de dansuri populare “Datina” condus de Iulian Falamas, ansamblu ce are în componență artiști de la mai multe ansambluri din țară: Șiragul Tg.Mureș, Mureșul Tg.Mures, Transilvania Baia Mare, Ciprian Porumbescu Suceava, Dumbrava Sibiu, Cetatea Sighisoara. Scoatem în evidență deasemeni, strădania și profesionalismul instrumentiștilor; Tucu Ioan Stoica, Călin Neag, Ovidiu Cosma, Gheorghe Oprea, Adrian Reves și Florin Sabo. De remarcat este faptul că toate încasările de la Festival și de la alte activități culturale sunt donate Bisericii.

Sub conducerea tânărului preot paroh Alin Ștefan Macarie, lucrările de construcție a noii Biserici au avansat mult. S-a finalizat acoperișul, s-a terminat placarea cu cărămidă a pereților în exterior, s-au mai finalizat lucrările de introducere a curentului electric, aerul condiționat, structura interioară pentru pereți, instalațiile sanitare, canalizarea, aducerea hidrantului și conectarea la apă, s-a terminat parcare, iluminatul în parcare și pe proprietate.

În prezent se lucrează la mobilier - Iconostasul este comandat să se facă în România la meșterul Mociran din Maramureș. Urmează a fi demarate lucrările la pereții interiori, parchet, marmură, gresie, faianță, landscaping, iarbă, copaci și sistem de irigații.

După venirea preotului Alin Șt.Macarie la Biserica Sf.Constantin și Elena și după ce au fost schimbați câțiva membri ai Consiliului parohial lucrurile au început să meargă mai bine. S-a aprobat și obținut împrumutul pentru construcție. Lucrările de construcție a noii Biserici au fost accelerate. S-au plătit obligațiile față de Episcopie. S-a organizat cântarea corală în Biserică. S-a organizat Sărbătoarea Crăciunului la români, s-a ridicat Biserica de la rang de misiune, la rang de parohie. Iată câteva din măsurile ce au prins viață la această Biserică. “Sunt foarte bucuros și onorat spune preotul Alin” că mie mi-a încredințat Dumnezeu misiunea de a fi preot la Biserica Sf.Constantin și Elena chiar în perioada cea mai grea, de construire a noii Biserici. Aici lucrez fără salariu, existența câștigându-mi-o muncind la o companie de transporturi” mi-a declarat părintele Alin.

Toate lucrările de mai sus s-au făcut de-a lungul timpului, cu chibzuință, gospodărește, drămuind puținul avut combinat cu mult voluntariat din partea celor implicați în această nobilă acțiune.

Aplaudăm acești oameni care activează în majoritate și astăzi în Consiliul Parohial și care nu vor să fie onorați prin publicarea numelor lor în acest articol, ci doar să aibă mulțumirea sufletească că au făcut ceva pentru românii din Atlanta. Sperăm că toate aceste nobile proiecte se vor finaliza curând spre binele acestei Comunități Romane Ortodoxe și spre Slava lui Dumnezeu.